

lige økonomiske Stilling. Naar Beklagelsen udtales i denne Forbindelse, kan det jo ikke være anderledes, end at der deri ligger, at man ikke alene ønsker en Omlægning af de nuværende Ejendomsskatter, ønsker Grundlaget forandret, men man ønsker ogsaa et væsentligt højere Provenu. Det fremgik ogsaa af det ærede Medlem Hr. Henningsens Udtalelser, at han kunde tænke sig de kommunale Skatter fordelt saaledes, at der blev ca. 200 Millioner som Grundskatter, hvilket vilde betyde saadant noget som en Forøgelse af godt 100 Millioner af de nuværende kommunale Ejendomsskatter. Jeg betragter det som en af de interessanteste Udtalelser, der er fremkommet under denne Debat, navnlig for saa vidt det ærede Medlem her har Mandat til at tale paa sit Partis Vegne. Man ønsker altsaa der ikke alene at skabe et andet Grundlag, men ogsaa at gennemføre en saadan Forøgelse af de kommunale Ejendomsskatter, at man kommer op paa et Beløb af 200 Mill. Kr.

Man har ogsaa udtalt en Beklagelse af, at man ikke havde en kommunal Formueskat. Jeg maa der være ganske enig med den højtærede Minister i, at naar man ønsker Statsgælden afbetalt ved en særlig Skat paa de større Formuer, og man samtidig ønsker en kommunal Formueskat — og vi ved jo, at der i Forvejen er en ikke ubetydelig Formueskat til Staten — vil den samlede Formueskat blive af en saadan Karakter, at der i Virkeligheden er Tale om en Konfiskation, hvad man saa siger fra anden Side. Hvis man mener at kunne udgive en saadan Beskatning for en almindelig Formuebeskatning, vil de Herrer, der siger det, efter min Mening kunne tiltales og straffes i Henhold til Loven om falsk Varebetegnelse. Men det er i øvrigt meget mærkeligt, at man særlig fra Købstadforeningens Side udtaler, at man maa have en forøget Ejendomsbeskatning og indføre en Formueskat. I vore Landkommuner tager man nemlig en meget væsentlig Del netop paa Ejendomsskatter, og samtidig benytter man Kildeartsbeskatningen, saaledes at man derigennem faar en kraftig Beskatning af Formuen. Altsaa, de to Skattekilder, her er Tale om, Ejendom og Formue, beskattes i en helt anden Udstrækning i Landkommunerne, ja, jeg kan sige mange Gange saa højt i Landkommunerne som i Købstadkommunerne. Det er da mærkeligt, at dette Krav nu fremkommer saa stærkt fra Købstadforeningen, naar man samtidig kan gøre opmærksom paa, at Kommunerne ikke udnytter den Adgang, som den be-

staaende Lovgivning giver, til at øse af disse to Kilder. Som bekendt indeholder Skattelovene af 15. Maj 1903 en Bestemmelse om, at den Forskel i Ejendomsskatterne, som Ejendomsskylden er et Udtryk for i Forhold til de tidligere Ejendomsskatter, kunde Kommunerne tage i Form af en kommunal Ejendomsskyld. Men saa godt som ingen Købstadkommune, om overhovedet nogen, har udnyttet den Adgang til forøgede Ejendomsskatter, som den nuværende Lovgivning frembyder, og den stærke Kritik af Ejendomsskylden som Grundlag var i alt Fald tidligere ikke saa stærkt fremme, som den har været i de senere Aar. Et lignende Forhold har vi deri, at praktisk talt ingen af vore Købstadkommuner anvender Kildeartsbeskatning, hvorved de i højere Grad, end Tilfældet er nu, netop kunde faa Skat af Formue. Jeg maa da mene, at dette Krav om en særlig kommunal Formueskat ikke kan underbygges særlig kraftigt, naar man ikke i Forvejen har udnyttet den Adgang, som den bestaaende Lovgivning giver, til en kraftigere Beskatning af Formuerne.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen vilde give det Udseende af, at Socialdemokraterne aldeles ikke havde foretaget nogen Vending med Hensyn til deres Stilling til Luksusskatterne, og han bebrejdede Venstre, hvad der i saa Henseende var indført. Jeg maa dog i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at den tidligere radikale Regering med Støtte af Socialdemokraterne gennemførte en saadan Forøgelse af vor indirekte Beskatning, som vi aldrig før har set, en Mangedobling af Skatten paa Øl, Spiritus og Tobak; man gik som bekendt endog saa vidt, at man tog Afholdsøllet med. Naar man endvidere i visse socialdemokratisk styrede Kommuner tager en meget kraftig Beskatning paa Gas og Elektricitet, saa vil jeg dog sige til det ærede Medlem: Tal saa sagte om de Herrer's Stilling paa dette Omraade, vi har jo Erfaring for, at naar man kommer til Styret, kan man slet ikke undvære de Skatter paa dette Omraade, som man var gaaet imod som Opposition. Men jeg maa fastholde, hvad jeg sagde i Forgaars, at der er taget et Hensyn til Kommunerne ved Afgrænsningen af Skattekilderne, idet Staten nu tager en saa væsentlig Del af sin Indtægt netop gennem en Luksusbeskatning.

Det ærede Medlem Hr. Henningsen og det ærede Medlem Hr. Parkov har talt om Beskatningen af Bestyrelseshonorerer. Jeg skal for mit Vedkommende gerne sige, at man maaske ved den her foreslaaede Bestemmelse er gaaet for vidt. Jeg kunde